

רמי לומר זכה"ג מה הצעירה מיד קודס סג'ם ולמה נובה י"ח טילה. ותמר טואה ניילר סטמוכ סטמאליס והני צמך צטמחי יגנ' לבי ציטומעך, פ"י ל' ציט לי צטחון הגמור ציטומעך, צוה רק יגנ' לבי ציטומעך, חנוך ממי טיטה לדי' כי גמל עלי, להחל סגמל עלי, וכיינו להחל סג'ם מה טיטה לדי' טואה דין צטילה על הסג'ם

טהין חומליים הלה נוחר הנם, עכ"ה.

ונספר ע"כ העיר וו"ל: והנה עיקר דין זה
מצולר הו צירוטלמי פ' ערבי פקמיס פ"ה, גבי ההלל
צינדר ליל סקס דפליגי סס צטמני צ"ט וצ"ה עד
שיכון סוח' חומלי, צ"ט חומליים עד לסב'ם צטמיה
וצ"ט חומליים עד חלמיה למעינו מיס, וקמיה
צירוטלמי: ח"נ צ"ט, וכי יהו יטלה מומליים צהו
מושיל יטיח מורייס, ח"ל צ"ט היilo מוממן על קומות
הගבר עדין לה שגיאן לחמי האגולה סטמיך מוצילין גהולה
ועדין לה נגהלו, והלה לה יהו הלה נחמי היוס, שניה'
ויש נועס כסוס זהה קוויה לה' חם צנ"י וגוי, הלה
מליון צאטמאל נמיה' חומל לו מלך. וכטיה'ר סוח'
דע"ט סטדי דזוקה פפרק לה' צן הלה צטמוכ צו פלאנו
עכדי ט' וליה עכדי פראעה צפירות חומליים צללה קודס
חנות מפי אכבר יהין ענדיו. וסעיר סס על דכדי
הגר"ט צמלו'ו צפער דצרי סטמיס צ' כ', גבי מלחתם
ויחספטע, סהמאל להס הנטיה צטאש יעטה להס נס
וילחו צמלחתם, ומיד צלחות צמלחתם הומרו
המשורליים: קודו לדי' כי נועלס מקדו וצמיכימת פ'
צטלה מונה ויה צין העטער צירום צטמלו'ו צעלוס
ומצטמע צטמורת טילה חומלו'ו.

ובצ"ל"ה קקדות פראטה צטלה כתוב וו"ל: "עוד יט
להמazon כתיב טיטה הולט ווליז"ל עמה טילה צ'ל'
נקיצה מסו השען. עוד יט קטייל צטילה הנטישים כתיב
טיטה הולט צ'ל' נקיצה וצטילת הנטיש נטפהן מלזון
נקיצה נלזון וכבר לדכמיע הול מרים ותען להס מרים
טיטה לה' כי גלה גלה ולהס הו' ל' זכל לדפנן הלא"ל.
וأنשי הנטיש וטמאניה חומליים סטמאליס עס הנטיש נס
הומרו טילה כי הנטיש פטורות רק יהו נטופיס
ומטולות לאטמות וגלו' כמה צטלה נטלה נטלה
צטממתה ויה' נפקה מריס ותען להס נס נטלה נטלה
צטמוץ צטט טומליים הנטישים טיטה וגס הנט טיטה לה' כי

וכטיה'ו נטליים חומליים מהם על גהולםס", הכל סוח
גהולה מלה גופנית וגנטית ולמה דוקה על לה
רומנית, וצדוח'ה טיה צס הלה רומנית כטמאלר צס צכל
דנרי המה"ל מפלטג וו"ל הצל היה נקנעם הלה על נס
טהין הלה גנטית רק קיוס מזות.

טהמנס לכה'ו יט למתח עיקר יקוע וט לדין
טילה על הס נס לרי' טיטה צו מרטין גזירות טס
וסתמו, וארלי כמה טירות וטצטמות נטמלו נקלה ולה
מליעו טיה'ו זכר נס גלי כל גזירות וטזנות, וטפחים
קי"ז גרטין: "טני'ה טיה ר"מ חומל, כל טצטמות
טהמורות צפער מסליס דוד חמןן וכו'", וטמאלין צס
עד: "ט"ל כל טירות וטצטמות טמאלר דוד צפער
טהליים ר"מ חומל כנגד עטמו חמןן, ר' יאושט חומל
כנגד נזרו חמןן, וחכ"ה יט מין כנגד נזרו וט מין
כנגד עטמו, טהמורות צלזון ימד כנגד עטמו,
טהמורות צלזון לביס כנגד ליצול, למנה'ה מיקון נטמיד
לצול, מסכיל על ידי מורגמן, לדוד מזמור על ידי
טטרטה עליו טילה וטמ"כ חומר טילה, מזמור לדוד
מלמד טמאל טילה וטמ"כ טרטה עליו טרטה וכו'".

סימן ב'

בדברי הגר"ח בשירה על הנס

באור דברי הגר"ח בענין שירה על הנס ומה שקשחה
עליו ממילתה ודברי השל"ה הקדוש ויישוב דברי
הגר"ח. באור הגمرا בברכות לענין שירה על הנס.
תירוץ לקושית המהרש"א. ובאור דברי המגילת תענית
שהנich ביחסות חדשין בצריך עיון גדול. דברי
הצל"ח בזה. יש הבדל בין שירה לשעה לשירה
לדורות.

ונספר עמוק צלחה טטס צטס הגר"ט
טגראיק וו"ל וו"ל: "טה מו"ר הגר"ט צטראיק
טליט"ה חמל צטס הצעי מון הגר"ט טלי וו"ל. דיט
עלין לה' יטוח הנטיה צטס ד' ווילמר צטאש יעטה
טטלה נס, מה' טטס יטוח מוי טיטה לו בטמן גמור צד'
נטטון צל מהה טומליים צטטט יעטה צטס לו נס לה'

דייהו כלומר שלם הקלים לומר צילה קודס שעשית
כפועל מה שגבעת חומו כי טה נזקף להתלבב
צמוננה ולומר צילה לפין קודס שועטה סדרה. וזה
מכוול המדלת שטחין ישלטן לומר צילה לנעים
לצוח כלומר עתידי נציגתנו להגמלת ימלוט צילה
על מה שטחין נטה דמיינו על הנמים צינרו שימצצנו
עליהם יקדימו לזרר מיד ויסיו נחוץ למונחים כהלו
נעסה וזה ציר לדי' ציר מדת. ולח'כ' כתיג כי נפלות
נעסה ולח'פ' שעדיין לה נעסה פה כהלו עטה. וeso
תוציאי מילוט חמינה כלומי חמוץ לזרר מרכז דמיינו
מקדס הצל נעסה וזה נך מל' חמינה וגוזה מתולן
אפקיד הקנ'ה מעסה ידי טגען זיס ולחט חמומים
צילה כלומר למחר טגען זיס חמורתס צילה כי לאם
להקלים ולזרר קודס בטיענה מיד למחר בטיענה
להיזומס גזויי כה ולחמי נט' נחמלמו.

ומלינו מהו זו שימה הנכיס יותר מנהנניט
ובזכות נסיס לדקינום נגלו ישלוט ממוליס לי שהמינו
נד' ונקטו מפסיק ומחלוקת כי הולםינו צמצעות ד' אשר
יעשה לפס. ונמאנכו מנסיס לגוזלה הלחנניטים נסיום
המןין לב והלחנניטים להניטס ע"כ נחנניטים כמיין נזון
נקטה ונחנניטים נזון זכל. כן יש למן קוטיה וו
המלחנוניה חמננס למן כולם ניחד", עכ"ל. מזוהה
לבדיה צדורי רצומיינו הקלחת חזרה ופה"ה פקדות
שכל צבورو טיענה וזה נם מיד חייניס לומר טילה זה
תאזרחות למן כנגר"ק ו"ל.

ונראה כי הווים הדרושים, דהנֶה גורמיין צנרכות
למהר ל' יתודה כל'י' דבר שמשמעותו אין פי' ק' ג' פרושים
המehr זוד ולג' מהר הלאה עד שליה נטפלתן כל
רטעים, שנגמר יתומו מנהליים מן מהרין ורטעים עוד
חjenis נרכני נפשי לח' ל' הלאה'. ונמהרת' ה' סס כתג
וז'ל': נטפלתן כל רטעים, מכון קטה ומה שכתנו
טהמלויות נסס המדרשת טהין הווערין הלאן צויס מהרין
כל פה מזוס שנגמר פקנ'ב' מעשי ידי טונעניש ניס
וחמס הווערין טילה, וכרי סכל מהמרו צהיפון לדג
המehr זוד הלאן עד שליה נטפלתן כל רטעים, גס נפ'ג'
דעיכין הווערין טעם חמץ, ולכן אין הווערין הלאן צויס
המלהן כל פה מזוס דהין חלוקיס נקרען, עכ'ג.

גילה הילל רוי' מנגדים דבר זה שאלמו כמו שהלמר מריעת מלע'ה סירה וישראל ענו למליו כן למלה מריעת ונתקדים למלה.

בamazon שמחה עגמיס הילך לכנוו' כ' קאקהו לומר ציריך
ע"כ היל' הקינס דאוחה היינו צט, היל' לנו צני יטלהן ציין
לאזעיכט על שמחה עגמינו וע'ו' קההמר דההמליס מס'יט
לכן ספир רשה דוד לומר ציריך ולהילן על מפלמן צל
ראצעיס צהייו מאירין הוועו, היל' ממך' נרכום ספир
קמירה למ"ט האהלווניס כדכמג מאהס"ה כיוון דהה
וואה היידי מצילה צני יטלהן, היל' ממוקם מגילה
לאכל קסה ספир כיוון דהכל קההמר דההקנ"ה געגמו
סמנה, ודוק פיטען".

וכן מכוון נפרק ט' דמגילת מענית זו":
"כתה מה נכללו הימנטו סימוחם מן דרתם מפני
שנו יוניס סימוחות נעולה וכטגרה יד נית
מחמוןלי גטלוס וסויום מכס ונחומו יוס גטלוס
עטה הו יט', גטנה זו יט' יוס שמת הולדום מפני
שהיא הולדום צויה שהיא שמתה טיה לפני
המקום כהארכuis מקתקין מן העולס אנholm וגס יד
ה' פימת נס להומס וכמיג ויקי כלחץ מהו כל חנט
המחלמה למות מקרע העם, וכמיג וידצ'ר ה' ליל להמל
וכן כוֹן הויל חייך טוֹז וְאַל גָּדוֹלה טוֹזָה יִזּוֹם, וְאֵין
וילו המלך מה ניינו כן יקיען ויפגע זו וימיתסו וגוי
ונחומו סיוס שמת הולדום עטה הו יט', וגס כס
תמונה כמו שבעל צmockpot מಡיס.

ונרלה דיש צילה נטעה וית צילה נדורות
וסתילוק צניעתס פוח דצילה נטעה כיון צנמפען
האלדס מהיזה קיניה שטהלו או צהאנען עליו היזה
מעשה או מהולע גלמי רגיל ומתרגען ללחומ צזה
נפלהות האס יט' גבורומיו או מקדו וטוגז עד צנממלן
לצז לומר צילה על נפלאות האס זויי צילה צנעה
מימון לרגע פלא נאצגה האכל וויאנס יט' צילה צנעה
מאצגה האכל לרוגע פלא דוגמיה לדער האס דכרי
הארמאנ"ס צפ"ד מהלכות יסודין כתובה, וו"ל: זמן
טהדים מהזען צלצלים יהלו ומכליר כל קדורייס
眞命苦 朝命苦 גלגל וולדס כיווה צו, ויללה חכמתו אל רקע"ה
בכל היורים וכל טכניות, מוקף הצעה למקומות
וימים מה נפשו ויכמה נשרו להואג במקומות צורן פוח,
זעיר ויפחד משפלו ודלתו וקלתו כשייעץ עליינו
ללהמד מהגופות רקודים בגודלים, וכ"ז להחת
ממירורות בטירות הנפלדות מן הגולמים פלא נחמצרו!

ונמגילת מענית פרק קליטי המלין, נסעה עט
במיון מהידת מגלן גור ו' קמרי גת מודוס טהיר יוסנת
כין מהלום טיה רימתה לישרלן ימד רעה נימי יוניס
וכאנדרה יד צני חמונאי כנטוס וטוניוס מכס
והוועציזו ישללן זמונה ווומו קיוס שנטזוה עטהו
ו'ע, נחמסה עט רעה וכנטה עט רעה ציה גלו חנטה זית
צמן ווונדי נקעמה ומף כס סי ימד רעה לישרלן, נימי
יוניס כלפי הערכיניס מפני צלע נמחיזו גנות ערלה זונס
וליה הגדה הוומס ירושע צן נון וליה דוד מלך ישללן וכיון
שנמחייבו גנות גדרה יאס צל זית חמונאי ווונדי הוומס
ווחומו קיוס עטהו י'ע, שטמבה טיה לפני האמוקס
צמלכות לרשתה עטקלה מן הועלם צנחמר וועלז
מושיעיס צאל ציון וגוי, ד' מלך עולס ועד, חיימתי
כטיחנדו גויס מלראי, הוומל יתמו מטחים מן העלן
ו'ע.

ונכפירות מוקפות מדיטיס צס פניהם נ"ע"ג דכ"י
המගילת מענית וו"ל: "צצמהה שיח לפני המkos
שהמלכות הרכעה נערלה כו' יס להמו מהלך להר"י
צמם' מגילה (ד"ג י"ג ע"ג) דהקד"ה חיינו צס צמפלמן
כל רשותים מה"ה לנו נחמר כי טוב צחלון כל ירושפט
ומש"ט לנו הנית הקאנ"ה למס"ס נומר צירה כצטצענו
מלרייס ציס צחמר לבס מעשי ידי טודעיס ציס ולחמס
רויס נומר צירה וווע"ג. וככל"מ רקחה בכ"י על זה
לחמר ר"י מסוס רצבי נכרות (ד"ג י"ה ע"ה) לרה
צמפלמן כל רשותים וחמר צירה שנחמר יתמו מטליס
וגו', וגס כתוב על דכמג מארט"ה צס על זה דה"ר
ישולדה צירה דר"ה צן פי צטוף (ד"ג ט'), ק"ג פרשיות
חמר דוד ולט למיל הלאיה עד שרלה צמפלמן כל
רשותים שנחמר יתמו מטליס וגו' מכון קסה נמ"ס
ההמורייס נכס המדריכ שהיין הומלייס הכל צו"ט
חמרון כל פסח מסוס צחמר הקאנ"ה מעשי ידי טודעיס
ציס ולחמס הומלייס צירה כו' ע"ס וו"ל: "זולג ידעמי
חיך נעלס ממחל עיניינו מארט"ה צהום מפוזע
בגמר צמם' מגילה, ולפענ"ד נלהה מגנינה צהמת
חיין סתיירה על בני מקומות נכרות צס, דה"ל לילכין
לאכין הטע נמגילה למחי דמקיק חננ' הומלייס מציאת
למה לנו הנית הקאנ"ה נמס"ס נומר צירה, וו"ל דצחני
מס"ס דלט ציקצחו לומר על צממת עומס כי צעוזס
במלוחcis חיין קנהה וצנעה ע"כ צס חיין צעוזן ולחין

ליישרים

הה מדריכי, ועל פולקה חמל הצעיר השולחן, ועל השעוזותה בזמנן הבלתי ימימה וככערת חס ממימות הלהבנה מילך נאם חמל צוות פטייל ד' חומו מכף כל חייזרו, חסר לה מהזק בו כל כף מהזיה, וממד שולג גס כן, מה שסיפה צידו ונכרזותו. ויחמאל הרחמן ד' חזקי, לפוי הצעיר השעיזיק כאנעשית מן מהזח וסתוק למחזק מילך חמונוג לארה הווע מהגע, זהה חמל דוד קודס טימחיל הצעיר השולחן חמל רוח מהזח חומך ד' לאפי צונטן לו כה וועה זהה לאן מליחסו לא בעשות הצעיר השולחן. ואהמאל הרחמן זלצון עמיד, להוותם סוכנות השיל ומלילה לנטזוק ולנטגדל נלהבנה ולאגעער מה לאו נלהבנה טלהנעם י"ש", ע"כ.

נמיהה הצעיר השעימה על מהולע כל נאם כייל צוויי מלחתני לאו צל האמזור ובריגדו צמעהה בנם בעיע לח נאנו נרכות ולאכילד מה גזוריומי צל הא"י ולטועס טעס חמדו ולחמו ומחוץ מעוף הסתלהזות וסחפק נלהבנה הסה הווע נא לאכיע טהיפתו הנלהבנה צניעימת דערוי שיר ויס שארמה עליו שכינה ולחמ"כ חמל שיר וזה מזון דערוי הס נרואה צוותה שיר ויס צעל ידי דערוי השיר קתרום נפסו לזרום הקודש ושלמה עליו שכינה, וטוב כיוון שארה מה"כ דערוי הצעיר השולחן קדום הקודש וסכלימה שכינה על ידו קלי נטעו דערוי דערוי רום הקודש ונזואה.

וונס כל זה מדויך על הצעיר השולחן צניהםה נטעם מעשה בנם חכל לדורות וכן נמי צל ה"ה שיר צומתו בנם הרי חמל לו כל עיקר ההתייה ובהרגז צל פועלם בנם ורק על ידי חמיית הצעיר השולחן צווארה על ידי בנם והתנוונו צה הווע רווה לאדמות צרומו ובהרגז צל נפשו ולטהווות צווע מה סמזהולע שקרה עס כל וועזעה וטאפעתיה קנטזיות צעל ידה ירגיט נחותו ממס גזוריומי צל האס ומקלו וטוענו.

הרי עלה בידינו שיר השולחן נטעם בנם כייל שיר הרגז חכל שמא הרגז נווארה שירה צל צל צל צל צוינצה נקעט קרום הקודש צוינו מקויס וחופי מיום מגממתה ותפרקתה היה להודיע גזורתו וטוענו צל הש"ת ועיין צהן הצעיר השולחן מה"כ נמיהליים ע"ה פקוק י".

גолос כלל, וימיהה עזמו צהו כלבי מלך צוותה וכליימה לייק ומקר" ע"כ.

ונהלוות מצונח פ"י ס"ג כתוב: "וכייל כייל הלהבנה הלהבנה הלהבנה והוא ציילאנ חם ד' להבנה גדולה ימילה עזה מלוד עד צחה נפסו קסורה צלהבנה ד', ונמיהה צוגה נא מידי כלבו מולה חולין הלהבנה צלהן דעתו פנוי מההצטט להומה שפה וסוא צוגה נא מידי צין בסגנו צין צקומו צין נסעה צהו חוכל וסומה, יתר על מה פהה להצטט ד' צלכ' חייזרו צוגס נא מידי כמו צוינו צל נגן ונדל נפסן, וסוא צסלאמה חמל דרכן מצל לי מולת להבנה אני, וכל ציר הצעירים מסל הוה לעניין זה".

וחהו ציילור מילת המהמאל צהמאל דוד המלך ע"ה בלבנהה מזמור הטעמים מוספליים כבוד ה"ל ומונאה ידי מגיד ברקיע וגמר, וכיינו כי עיקר מכלימה ומקומה צל השיר מנקודת הלהבנה סייל הלהבנה האס וענודתו ציקודה צלהבנה כלב ונפשה הכהה מתכוונות נמעשה ד' כי נורח הווע וכדצרי הרמן"ס ו"ל, ועיין בספר הנטלה "צאל הצעיר" להגאון ר' הגרהס צו צל הגרל"ה צפירותו למחליס צע"ה סכתן על הפסוקים למנהם לעזד ד' לדוד חסר לינץ' מה דערוי השיר והם צויס כייל ד' חזקי וגומר, וו"ל: "למונחן גו", רז"ל חמלנו צמלהט ר"ר סימון נמי צווארה לומר שיר הומר נמלרכט ר"ר סימון נמי צווארה לומר שיר הירע הומר חכל כל מי צנעטה לו נם וחומר שיר צידוע סמוחלן לו כל עונותיו ונעסה צריה מדסה. ילו צזה, כי השיר צווארה שטעה מהיז מהז מהז צוואר צרפסי הנטז, וחלר נעשה צו נם, צעד סיומו צממיות בנם, ובכילד צה היומו נם צה צהצחה, הנז צזה נעשה מוכן לשיר שיר, ולו"ה צמוחלן לו כל עונותיו ונעסה צריה מדסה, ודקדקו רז"ל ממה סקלחו צב' צמות, עזד ד' לדוד, כלומר למי שיר נקלוט ממלחה דוד ועכטיו צנמחלו עונותיו נקלוט נסס חמל וווע עזד ד'. ועתה צמע ציילו, למנחן גו, הנה מהלה סורה על הפעטל, וקרלו צב' צמות, כלומר לעזד ד' חסר ממלחה שיר דוד, מה שארה עס צני הצלמות מה' הנטצי וו' טבעי, וזו ענוד ד' לדוד, ועל המכליות חמל חסר דרכ' לד', ילו צה מצלמת צס ד' להללו ולאגעמו, ועל חמומל חמל

לאודום ולגלל נטה"י על מעשי הפלחים יט רשות לומר טילתו — והוא השירה הנלה מתחן הרגת לאכלי נטה"ו ונשאות נד'.

ולפי זה גם מה שהמלין שהן נומר שירה על מפלמן כל רטעים פועל דין נטירה לדורות טהיר שירה מפלמן חיל נטירה אצתם מעשה הנם טהיר שירת הארגז כל סתתמה נומר שירה נד' ולהננו על הסתתמות שעה לו אין טבש טזות וכן שם גבורות יכול נומר שירה.

ועל פי זה יחול גס כן מה שהן הקי"ה למלהכים נומר שירה שהמלר להס הקי"ה מעשי ידי טזעיםysis ניס ולחם הומלים שירה ושינו כיוון שהמלחים הם סכלים נדלים וシリמת קיל שירת האכל שוכ דין שירה אלה כדי שירה לדורות שהן נומלה על מפלמן כל רטעים, חיל ישלחן עגמות צהמת להמרו שירה כשלמו מה מלחים מה על שפט כייס כמנוח, נקרל, כדי שירה לאטה טהיר שירת הארגז וכן שפיר הסימן והפוקדים לדין הומלים הכל ציוס צניעי כל פסק מזוז ש hollow הקי"ה מעשי ידי טזעיםysis ניס ולחם הומלים שירה ולכיה קסה דהו ישלחן צהמת להמרו מה שירה ורק המלהכים כל המר שירה ומי' כ נה מה יחלו ישלחן לטulos שירה ציוס ז' כל פסק.

כלס לפי ההלמור הכל הדורייט גורוים כטמא נהארים בכמו שסתתמים נו יכלו נומר שירה טהיר שירת האכל על מעשה ידו כל הקי"ה טזעיםysis ניס כן נטירה לדורות טהיר ג"כ שירת האכל לי הפסר נומר שירה על מפלמן כל רטעים ועל פי זה חמץ שפיר מה שהמלין טק"ג פלצותה חמר דוד ולחם חמר הלאוי' עד טלה צמפלמן כל רטעים שירה וז' חם חמר דוד חמץ ע"ה נצעם מעשה הנם, וייחם ג"כ חמץ שמלר נטירה נמגילה מעניהם שמהה טהיר לפני סמוך כטלאות הרטעים נעהר מן לטulos וכו', וכן בס פ"ג שמתמהה טהיר לפני המקום שתהרטעים מתקין מן העולס וכו', וכן צפ"ט טהיר שהן נצמהה זו מן השעריק שירה נצעת מעשה שפיר יכוליס נצמוות ולומר שירה ונשאות יו"ט.

וחמנס שירה לדורות קרי הדרגה כטהר חומר השירה וממגון נס פועל לדמות נפשו המהווע והמרגז מגזרומי וטוענו כל הטה"י עד טהיר מרגז שלהופן מומשי מה חותם השוויה כדומה להשויה כל מעשה הים. ולפי זה יט להגלי הרגז מה "מפרגץ לאכלי" ותיו שירה בזמן טהיר שירת הארגז מה "מחצכל הרגז".

ולפי זה שמה שהמלינו כל דין שירה על הנם גרא נס חרמי גזירות כסם צטליות וגס טזות כסם צטליות ואו רק הלא נטירה לדורות טהיר שירה ממוקם מתחם מתחן כל הרגז — יט לה דינם מיוםדים ותנאים ממשיים קיומה, וכן מה שהמלר הגר"ח שהן הומלים שירה חלム למלח הנם וזה הלא נטירה לדורות חיל נטיר שירה נטעה מהין לה קגע ולוח נטמלו זה שום דינים, שירה נטעה מעשה יכולת להיות מה על גבורות מה "טהulos יאנן טזות הטה"י צטלהמת כל הנטגט הטה"י טהulos יטנע, צו גבורות ומקדים, חלום שפה מכמה נדרלי בטנען, וכן כל שטעהולו לווח מהיזו דחיפה שמהה הכהיר גזירותיו כל הקי"ה הוא מקדיו כל דרין בטנען, ונממל מהין נומר שירה, יכול נומר שירה, ולחו דוקה מגזירות טהר דרין הטגען לו חמדים צלמי טזעישים — וכן חס נחרגץ להרגז מהנה נד' צלמי רגילה נועל נטפי התחק וחתם נטו נומר שירה יכול נומר שירה, וווט שירה טשרו גנטיאיס הפלינו כל צבעת מעשה הנם כגן "טייל הדריס", "טייל מלף" וכיותה צו ושינו כל מי שנחרגץ נומר שירה מהזה שפה שמהה — מה נLOUR הקודס — יכול נומר שירה.

וחולי וזה ציול הדורים צהמלו צגמליה, "חמר הו שירה וכלהה עליו רות הקודס" צוואו שירה על נס נצעם מעשה שדרימות כו מזילה לרום הקודס, ומה שהמלין "טהרתה עליו שכינה וחלמר שירה" כיינו צעל די לציקות כל רום הקודס נחרגץ נטו נומר שירה, כדי מנולר נגמרה טהיר שירה נומר שירה חלום יכוליס נומר שמעשה הנם טהיר שירה נומר שירה חלום יוכלים נומר שירה גס מקינה חמלת וכן השרית השכינה ורום הקודס היה ג"כ לפערם שירה נומר שירה כיוון ששרה שדריך טהיר נצעת מעשה אין לה הלא מיוםדים חלום כל שטעהולו רומו מהנה צלמי רגילה נומר שירה

הקס הנם כגיילו ר' כל הגרא"מ, וכיון שודם שמילך ע"ה
שי' לנו מלה מיד ננטחון ושהרי לנו מחלוקת חצנו
התפעלות מדעתה שיטה לנו להגש לומר שיטה על
הנטחון הנם מה שלין כן כזרעה הנם צפוען שיטה זו
מגנולות וטוננות ממיין לומר מיד מלך דין זכל הנם
שיטה זו גלי גנולותיו וטונזותיו כל הקס וממיין זה שרי
שהן אף לדורות.

לפי כל ההלמור הרי מיטביס דכלי סמ"ק מהצגנו
רבעינו בגהון הגרא"ב ו"ל ומה סאמ"ק קוגר דקביעת
יום מועד לעולס מן הסורה ומתק"ו דגיהנות מיליס וגס
הלא לחנוכתן מן הסורה כמו הגדה כל פסם ופסיג
הגהון הגרא"ב ו"ל: "וְלֹא נָרְחָה כֵּל דָמֶ"כ שיחוך צטלו
מגילות מענית ונתקמו חותם תיימיס", ולפי ההלמור דרך
על נם שיטה זו גנולות וטוננות הסה כו' דחנייס
לקזוע יוס מועד לעולס, ייחל מלך דכלי סמ"ק דכין
שנתהן הלאן שיטה או קביעת מועד על נם לריין
ביה תלמי גנולות הסה וגס טוננות הסה נחופן גלי^ה
שלו כדרין בטגען ה"כ יט' לומר הכל חותם סימיס טוניס
הנוצלים ב מגילת מענית למ' הוה נכו' מרתוי נחופן גלי^ה
ולך הוא שסי' הגנולות נחופן גלי וגהנולות נדרין
נסתר הוא שיטה בטצתה הסה נחופן גלי וגהנולות נדרין
נסתר כגן מリスト ירמח' ועד חמינע' כי' חייטוקס תמידה
ללה' למייקף הרי טוועז' וזה קזען טנעטה הנם
לעוזות המליה' ונם זה כו' שיטה זו גנולות הסה חצן למ'
טוננות הסה נחופן גלי וכמנוחר נדרין לרבעינו
המבר'יל' גדר מליה' כי מה צמיין להודות ולהלן וזה
כהלך נעטה לו נם ונתקין הצל' ולם נתקין טנעטה לו
نم לעוזות המליה' כי אין סמיהה חל' ההדרס וכו'.

וחפיilo לי יימל' כתמייר'ו הרטהן ס' הנ' מליה'
הרי נחלת גס לענן חמיד למ' מליה' כל' נחמל שיטה
כל' נם סנראה זו גנולות הסה נחופן גלי כי' חול' ה'יה
הנ' נסתה' ורך מיקנו המכמים יו"ט מרוב חביבות
סמליה' טנקרכ' הקרכן חמיד כדי' חצן מן הסורה לנו
שיטה כל' סוס חייך' לךזוע יוס מועד על נם זה, והוא' כגן
מה שנזכר נמקמת מענית נטימת נחמל עט' ניטה (ס' סיינו
ההדר) שרי' למגנה' שיר' צירופלים לדע' נמקפל מפני
סמלratio' חייניס' כהמAMIL'ו לגנותו'Homo' טוועז' עטה'ו
יו"ט סטמבה' שיר' לפני' סמ'ק'ו'ס' צירופלים נכניות

ולפי'ו' מה שホールם הגר'יח' דהין לומר שירה קודס
הנ' אף ה'ס' ינו'ה בגהון ונכס' ד' יהלום שארס' יעסה
לישראל נם, וקצת מה שホールם שארלן שירה גני
מלחמת ירושפט שホールם להס' בגהון שארס' יעסה להס'
ויל'תו' במלחמה' ומיד נצעתה המלחמה' חמלו
המזורים הוו' לד' כי נועלם פרקו', ונמכילמה' נמנה
וה'zin השער שירות שホールם נועלם ומכם' דבמולת
שירה נהמר ולכלה'ה נמלים מוש' לדורי' ס' הגר'יח',
כל'ם לפי ההלמור הלי' זה רק נטירה טנקעת לדורות
שניכסה' להיות על גנולות וטוננות הסה, זהה הוה
להלמرين עניין שירה זו' לירכה' להיות רק להחר מעשה
הנ' שיטה זו גנולות וטוננות הסה ול' קודס' קמעשה
חכל' שירה נצעתה יכולה' להיות גס על הנטחון הנם כל'
שנממל' הלאן לומר שירה. ولكن' במלחמת ירושפט כיוון
שהלמר להס' בגהון שארס' יעסה להס' נם ויל'תו'
במלחמת שפיר' חמלו שירה מיד וספר' מונה' זה
נמכילמה'zin השער שירות שホールם נועלם נועלם.

וגס יט' לומר עוד שיטה נצעתה חין לה חייך' רק
שי' רשות ה'ס' נ' נהמרה על נם ס' גנולות וטוננות,
כל'ם יט' עלי' חלום דין ס' שירה' [ודוגמא' לדבר הוה
דכלי' הגר'יח' צה'ל'ות מפל'ה ס' נט' צ'ר'ה' ד' דעתה הרמאנ'ס'
לחזונות המתפל'ה שי' מד'מ', ווחפיilo' למולקיס' סיינו' רק
כמיוג'ה חצן קיומה' וענינה' שי' נכו'ע' מד'מ'].

ומה שホールם הגר'יח' על' פפקוק ווני' חממדן
נטחומי' יגל' נדי' ציטועטן' שירה' לד' כי גמל' עלי' צואו
לין' שירה' על' הנם שלין' חומരיס' שירה' חל' להחר' הנם
ג'כ' חין' מיזוג'ה מהמלחמת' על' לדורי' ד'יל' ד' קרלה'
חייר' נחיז' שירה' ול' נט' רשות' רשות' ווחפיilo' חי' נימל'
ונצעת' מעשה' כו' חייך' שירה' כל' טה'ג'יס' לומר שירה'
לד' מס'ס' חי'ה ס'ג'ה' טמ'ה' וו'ין' לו' רשות' מלכז'ז'ז'
טירטו' מ"מ' י"ל' שקה'ל'ה' חי'יל' ש'ר'ה' ט'ר'ה' לדורות'
ולכן' נהמר' ה'ט'ר'ה' לדzon' הוה.

וגס י"ל' ט'ר'ה' מי' שיט' לו' נטחון' ס' מה' ח'ז'ז'
כחחלט' יעסה' לו' הסה נם כהמאל' צד'ר'ה' הגר'יח' ולפי' זה
הרי' צד'ר'ה' המאל' שטמ'ה' ה'ה'ל'מו'ה' וה'ג'ט'ה' ה'י' ח'ג'נו'
נמכילם' שטמ'ה' וכמו' שホール' וו'ני' חממדן' נט'ח'ט'
ט'ה'ו' צט'ח'ט' נט'ח'ט' כל' האמה' מה'ז'ז' ט'ה'ג'יס' יעסה' לו'

מקלי שוקפיו מ"ע כיוון שככל עיקלה מן הוצאה
וכלכלי הגדלן סנלי"ב ז"ל.

סימן כא

באור בגם' שבת

לפי האמור יוצא ביום נפלא בגמרא שבת י"ג. באור פלוגחת רביינו אברהם בנו של הרמב"ם ז"ל עם רביינו דניאל הכהני. באור דברי הרמב"ן בספר המצוות שמסתפק אם הילך היא הלכה למשה מסיני מדין שירה על הנס או מדין שמהה ביו"ט.

ונמה שמלמי יתehler בדור נפלא נמלמר דרכי הגדולה שמת י"ג לגרמין בס: לנו רבנן מי כתוב מגילת מעניתה חמור פנינה אין טוקיה וסיעתו שחי מחצצין לה תקלות (רכ"י) שנגלהין מהן וגשם חייג עליין להזיכרין לאצמו כל הכא"ש וכותצין ימי הנה נעצותן י"ט כגן היילין יומין דלה לסתענה דsoon כו' הימר רבנן שמעון אין גמליהן אף חנו מחצצין לה תקלות היל מה ננטה צהס כהנו לכתוב אין חנו מפקין (רכ"י: נפי סנק מדירות), אף אין חנו מפקין לעשות י"ט הכל יוס) ד"ה אין שוטה נפגע (רכ"י: אין פגע רע כל עליו כולם אין כהילין נפגעים כך כמה נקיס צחים לנו וחין חנו מכילין רבנן:) ד"ה אין נשר כמה מרגניות נחיזמל, עכ"ל הגם'.

ולכודורה ז"ב לדממה לה קהילר רטא"ג דף ק' חנו מהבנין תקלות הילו צהס כהנו לכתוב אין מפקין ומשמע דלכן סוגר רטא"ג דליך כל לדין מגילת מענית דהס צהנו לעשות מקנת חכמים הרי אין לריכין לעשות יוס טוב הכל רגע וחין חנו מפקין ולכן ממשין בטהלה לגמרי מגילת תענית ווחדר כך קהילר ד"ה אין שוטה נפגע וכו' וול"כ שוג לך נטהו לכתוב הנקיס לעשותן לדורות וממיילן אין סיכה נטה מגילת תענית שככל תקנו על הנקיס וולפלו לי יימת דלה נטה רטא"ג לומר בטלה מגילת תענית הילו צוותן טוען למה אין חנו הוולדים דגס חנו סיינו לריכין לעשות יומיים טוים ולכותן לדורות מגילת תענית ג"כ לריכן בירור הרי בטעמי מהופכים בלטעם הרמאן הרי בטעם הול

שניהם כה הימר ד' סכמי היל יון וצנמי צמן ירושלים. ירושלים עיר ההלמת היל ד' נחלות היל הקודש וולומר סכמי נירוטלים זרחותים צימי יננה זה נמס ד' וגוי' ווחדר הוה יננה עליי ישלה לה נמאל ולה נצומל הימר ד' נחלות, זכריה ח' ח' ישעה מ"ה, הרי כי"ט הוה על טוזות כסם היל נטה נצלר כסם טהרה ניה מלמי סיינו גס גנוזות כסם נחלוף גלו' צלה נטלך בטצען וכן כל הנקים הנזקרים במגלה מעניתה לה נצלר טהרה נטהו מלמי היל שמחמים מיקנו לעשות י"ט גס על נם דליך זיה רק מלך כיינו זו שטעה כסם זיה צדער מקויס ומוייחל לו טאיו נו גנוזות כסם נחלוף גלו' וטלך כדרך בטצען אף צלה זיה נם כל הילמן נחלוף גלו'.

זה דיכלו מכם לעשות י"ט רק על גנוזות היל שודאות למוד אף צמן היל מיזג לעשות י"ט על זה וזה הוה כלילו הוקיפו על מ"ע. נרחה לפיה מה שכתוב הגדלן העמק צהלה נטה צפליג על היל"ס וסונר דהין מיזג לומר טיה לדורות על נם (זו לעשות י"ט) רק בשעת מעשה וכמג כס וו"ל: "היל ודהי כל מה שנמלר ברוח"ק לקרות סיינו צהומו טנה ויתמדך ע"י נגייס טנגייס מק"ז לקרות זילוח צהלה, הילן לדורות חיינו אף מדרצנן, ומכל"מ לה מיקלי שאומיפו מ"ע, כיוון שככל עיקלה יט מה"ת, ותדע טהרי מפלגה מדינגן, והנגיליס קדועה לישלאן נזרוף כה"ג דוד ודניאל קדועו חונה לנעמס, הילן כיוון שעיקלה מה"ת ל"מ נטעת הרמן"ס צל' מזוה להחפllen כל יוס פעם ח' מה"ת, וולפי נרמן"ן מכל"מ מזוה להחפllen נעם נלה וכמ"ט הרמן"ס ריש ט' מענית, וכו' מט"ט הרמן"ן זמה"מ מע"ה, ומט"ט הוקיפו חכמים וקדועו לדורות ג' מפלות וה"ג כיוון טהיר קוויה על הנט, מק"ז, שוג מזוח חכמים לקדוע מזוה דסודי לדורות".

כמו כן גס אין ימול לדעמי' צל היל נפי מה שצימרנו לעיל דטילת נטעת מעשה יכולת נהיות בזען על גנוזות ובין על בטוזות ורק לעניין מיזג קדוע לדורות גמليس תלמי ל"כ נטל גו"ט בטם נזקרים מגילת תענית טרי נטעת מעשה יכולת יכולת טיה ולבשות י"ט מן התווה שוג ספר קדוע זה חכמים לדורות מדרצנן ולה